

РЕШЕНИЕ

№ 991

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12109** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № ПО-114/15.11.2021 г. на Изпълняващия длъжността Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на Стил РБ“ Е. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С210022-023-0002932/28.10.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

С процесното постановление е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, като и суми, предоставени за доверително управление, собственост на дружеството в [фирма] за сумата от 55920.60 лв.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Посочено се, че решаващият орган не е обсъдил направените възражения, а се е задоволил бланкетно да повтори, изложените в оспореното постановление мотиви. Самият акт на публичния изпълнител е издаден в нарушение на административно-производствените правила и материално-правни разпоредби. Според оспорващия няма никакви обективни факти, подкрепящи направения от органите по приходите извод, за предполагаеми задължения на дружеството, което да е наложило налагането на обезпечителни мерки. Инвокирани са доводи, че решаващият орган не е взел

становище по фактологичната грешка, допусната в ПНПОМ. Прави се подробно изложение на фактите, касаещи облигационните отношения между [фирма] и неговите контрагенти, във връзка с възложеното строителство на жилищна сграда в кв. Г., като са цитирани съответните споразумения между страните, постигнати в договори и анекси към тях. Твърди се, че тези факти са били известни на органите по приходите, защото са им били предоставени във връзка с предходни ревизии, но същите, в хода на настоящето ревизионно производство са били интерпретирани погрешно, както от публичния изпълнител, така и от решаващия орган. Посочено е, че банковата сметка, върху която е наложен запора е единствена за дружеството, което може да доведе до блокиране на дейността му. От тази гледна точка, наложената мярка е прекомерна и несъразмерна, защото с нея се причиняват вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който поддържа жалбата. Представени са допълнителни, подробни съображения в писмен вид.

Ответникът по касационната жалба в лицето на и.д. Директорът на ТД на НАП С., представляван от юрисконсулт Й., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Представя допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На [фирма] е възложено извършване на ревизия със ЗВР № Р-22221721005931-020-001/25.10.2021 г., Предмет на ревизионно производство е установяване на задължения по ЗДДС, за периода от 01.02.2021 г. до 30.09.2021 г.

Оспореното постановление е издадено във връзка с мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения на главен инспектор по приходите, в качеството и на ръководител екип в отдел „Ревизии” при ТД на НАП С., извършващ ревизията. Предполагаемият размер на задължението е 55920.60 лв.

Като мотиви за налагането на обезпечението са изложени факти и обстоятелства, свързани с формиран от дружеството данъчен кредит, във връзка с извършени покупки на строителни материали, работно облекло, строителна техника и други. Сделките касаят възникнали облигационни отношения на [фирма], във връзка извършването на СМР. В ПНПОМ е посочено, че ревизираното лице не разполага с недвижими имоти и ДМА, които да послужат за обезпечаване на задълженията.

Съобразявайки изложените в искането мотиви, публичният изпълнител е издал процесното постановление.

При оспорването по административен ред Решаващият орган, в лицето на и.д. Директора на ТД на НАП – С. не е възприел изложените в жалбата доводи и по тази причина е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПО-114/15.11.2021 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя по електронен път на 18.11.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 24.11.2021 г. (вх. № 53-06-8730), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна

страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решение № ПО-114/15.11.2021 г. е издадено от компетентен орган. Е. Н. е оправомощен да изпълнява длъжността Директор на ТД на НАП, [населено място] със заповед № 367/17.05.2021 г. на Изпълнителния Директор на НАП.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В разглеждания случай е безспорно, че обезпечителните мерки са наложени във връзка с възложено извършване на ревизия на [фирма].

Във връзка с релевираните доводи, касаещи най-вече направената според оспорвания грешна преценка на възникналите между [фирма] и неговите контрагенти облигационни отношения, по отношение на извършването на СМР, съдът намира следното:

В процесното ПНПОМ са изложени подробно факти и обстоятелства, касаещи търговската дейност на [фирма]. Описани са договори и анекси към тях и е направен извод за евентуално формиране на данъчен кредит по извършени покупки, чието право на приспадане или възстановяване би било неправомерно.

Настоящият съдебен състав не може да не се съгласи с мотивите на решаващия орган, че законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечаване публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предложения, нито да ги отхвърля. Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт.

В разглеждания казус органите по приходите извършващи ревизията са преценили необходимостта от обезпечителна нужда на евентуалните бъдещи вземания не толкова, във връзка с анализа на възникналите облигационни отношения между [фирма] и неговите контрагенти, колкото с обстоятелството, че дружеството, въпреки извършваната от него търговска дейност не разполага с никакви активи, които да обезпечат събирането на тези вземания.

Според настоящия съдебен състав, нито решаващия орган, нито съдът, в производството по чл. 197 и следващите от ДОПК, имат компетентност и задължение, да правят проверка на мотивите, на органите по приходите, които са послужили като основание да се направи искане за налагане на ПОМ. Жалбоподателят е направил собствен анализ на възникналите отношения с неговите контрагенти, без дори да е

приложил въпросните договори и анекси към тях.

По време на проведеното съдебно производство не бяха представени доказателства, които да опровергават направените в ПНПОМ и в потвърждаващото го решение изводи. Няма данни, че дружеството разполага с недвижими имоти, дълготрайни материални активи или други имущества, които да обезпечат събирането на евентуалните вземания, които биха били установени в хода на ревизията. Не беше представено и надлежно обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които биха дали възможност да се отмени оспорения акт.

Не са изложени и конкретни доводи по отношение на оплакването, че посредством постановените запори ще се затрудни сериозно търговската му дейност. От друга страна, в случай, че оспорващият има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият би могъл направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на и.д. Директора на ТД на НАП, [населено място] и потвърденото с него ПНПОМ са законосъобразни и следва да бъдат потвърдени, чрез отхвърляне на жалбата.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответника по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал разноски, на същият следва да се присъдят такива. Искането за присъждане на сумата от 360 лева, като юрисконсултско възнаграждение е неоснователно, предвид на фактическата и правна сложност на делото. Съдът намира, че може да я редуцира, дори при липса на възражение от насрещната страна, защото предявяването на възражение за прекомерност от насрещната страна касае само заплатено адвокатско възнаграждение. Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № ПО-114/15.11.2021 г. на Изпълняващия длъжността Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на Стил РБ“ Е. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С210022-023-0002932/28.10.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], пл. Света Неделя № 4, ет. 4 да заплати на ТД на НАП – [населено място], на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 197, ал. 4 от ДОПК.